

Evankeliumi kertoo kahden sisaren erilaisesta tavasta suhtautua Kristukseen. Suomalaisille Marttayhdistykset ovat tuttuja. Suuri osa naisista on osallistunut niiden tarjoamaan kotitalousopetukseen. Kaikkien Marttojen esikuva on evankeliumissa kuvattu toimelias Martta. Hän kutsui Jeesuksen ja apostolit vieraaksi.

Maria asettui kuuntelemaan Herran opetusta olohuoneeseen, mutta Martta ahersi keittiössä. Parhaansa mukaan hän palveli vieraita. Arkisen oloisessa kertomuksessa on taustalla hengellistä viisautta. Nimittäin Jeesus arvosti enemmän Marian paikallaan istumista kuin Martan keskittymistä aterian tarjoiluun. Miksi näin? Marttahan teki sinänsä vain hyviä asioita, eikä mitään varsinaisesti moitittavaa.

Kuitenkin hänessä oli vikaa, sillä uskonelämän tärkeysjärjestys oli väärä. Martta keskittyi hyviin asioihin, mutta väärään aikaan. Kun Jeesus tulee olohuoneeseen ja opettaa on parasta kuunnella. Eikä kiirehtiä keittiön ja olohuoneen välillä.

Miksi Martalla oli "kädet täynnä työtä", eikä hän malttanut istua rauhassa kuuntelemaan armon sanoja Herran huulilta?

Minusta vaikuttaa, että syvimmältään Martta yritti tulla hyväksytyksi, tekemällä hyvän vaikutuksen Kristukseen. Maria sen sijaan ei yrittänyt mitään, vaan Jeesuksen läsnäolo sai hänet rauhallisesti istumaan "Herran jalkojen juureen". Mariasta tuli opetuslapsi. Jeesus arvosti naisia niin paljon, että hyväksyi heidät oppilaiskseen. Tuohon aikaan rabiinien oppilaina oli vain miehiä.

Pohditaanpa Martan asennetta. Hänen sydämensä vaikuttaa olevan epävarma Jeesuksen suosiosta. Siksi Martta pyrkii hyvällä palvelulla voittamaan hyväksynnän. Ulkoisesti arvioiden Martta on hyvä emäntä, mutta hengellisesti katsoen hän tekojen tiellä. Suoritusten ja sisäisten ponnisteluiden avulla taivaaseen kiipeämään pyrkivälle taivaaseen käy huonosti. Tikapuita pitkin pääsee katolle, mutta hyvien tekojen tie ei johda taivaaseen. Se voi pahimmillaan johtaa kadotukseen, koska Kristuksen pelastavaa rakkautta ei oteta vastaan.

Lakihenkinen ei ajattele sen riittävän. Jumalan edessä omassatunnossaan suorituksia laskeva vajoaa lopulta sisäiseen ahdistukseen.

Tietoisuus Jumalan pyhydestä nostaa suoritusten riman niin korkealle, että kukaan ei sen yli pääse. Kaikkivaltiaan pyhyys vaatii täydellistä rakkautta motiiveissa ja asenteissa. Hyvätkään ulkonaiset teot ja hurskas elämä ei riitä. Ei kerta kaikkiaan riitä.

Raamattu sanoo: "Yrittäessään pystyttää omaa vanhurskauttaan he eivät ole alistuneet siihen vanhurskauteen, joka tulee Jumalalta. Kristus on näet lain loppu, ja niin tulee vanhurskaaksi jokainen, joka uskoo." (Room. 10: 3-4)

Älä siis yritä "pystyttää" omaa vanhurskautta eli kelvollisuutta Jumalan edessä. Myönnä kanssani, että sellainen on turhaa. Väärää. Sen sijaan Jeesus on täyttänyt kaikki rakkauden vaatimukset, ja lahjoittaa sinulle puhtautensa.

Syntien anteeksianto on täydellinen, koska saamasi Kristuksen puhtaus peittää sinut Jumalan pyhyiden edessä. Olet turvassa. Iankaikkisessa turvassa. Nyt ja aina.

Arkielämä opettaa suoritusten tietä. Opintoja arvioidaan. Työelämässä laatua ja määrää mitataan. Lopuksi saadaan työtodistus. Eläkkeet maksetaan työvuosien ja ansioiden perusteella. Jatkuvasti toiset arvioivat sanojamme ja tekojamme. Jopa olemustammekin tarkataan.

Maalliseen elämään kuuluu siis välttämättä suoritusten perusteella arvostelua. Niin tuleekin kuulua. Kuitenkin Jumalan kuvana ihmisellä on pysyvä arvo vaikka hän ei pystyisi tekemään mitään.

Kirkossa emme ole käräjäsaliissa vaan armonsalissa. Jumalakin meitä tutkii, mutta viimeinen sana hänellä on armahdus. Kristuksen tähden.

Marian tavoin kuuntelemme Jeesuksen puhetta. Vaikka hän tuntee ja tietää millainen ihminen on katsoo hän lempeästi. Uhrikuolema ihmiskunnan edestä sovitti maailman synnit. Sanallaan

hän etsii sinua tahtoen löytää. Hän sanoo uudestaan ja uudestaan: Olet minulle rakas. Tule luokseni!

Minulla on kotona seinälläni tämä Martti Lutherin sinetti, joka nyt on kädessäni. Tahdon jakaa tämän kanssasi viimeisessä saarnassani Parkanossa.

Sinettiin uskonpuhdistaja tiivistä opetuksensa: Keskellä on punainen sydän. Siinä on musta risti merkiten, että sydämen uskolla Ristiinnaulittuun tulemme autuaaksi. (Room. 10:10) Valkoinen ruusu tarkoittaa hengellistä iloa ja rauhaa. Ympärillä on taivaansininen tausta. Näitä ympäröi kultainen rengas iankaikkisuuteen viitaten. Sinetti on raamatullis-luterilaisen opetuksen tunnusmerkki. (Martti Lutherin kirje Lazarus Spenglerille 1530)

Palaamme Martan ja Marian luokse. Mitä voimme oppia evankeliumista? Martan ongelma oli liika luottamus itseensä ja liian vähäinen luottamus Kristukseen. Itseluottamus on maallisissa asioissa hyvä, mutta hengellisissä huono asia. Mitä tarkoitan? Mikäli ihminen luottaa sydämensä ääniin ja tahtonsa voimiin niin paljon, että luulee suorituksillaan ansaitsevan taivaspaikan on hän ymmärtänyt hengelliset asiat väärin. Täysin väärin.

Maalliseen elämään suorituksia tarvitaan kuten kerroin, mutta taivaallinen elämä saadaan lahjaksi. Martalla nämä asiat menivät sekaisin, mutta Maria oli viisaampi. Martta luotti sydämensä ääniin, jotka kutsuivat häntä tekemään vaikutusta Jeesukseen palvelun innokkuudella.

Sen sijaan hänen olisi tullut kuunnella Kristuksen ääntä olohuoneessa. Sen äänen alla usko syntyy ja vahvistuu. Raamattu sanoo selkeästi: "Usko syntyy kuulemisesta, mutta kuulemisen synnyttää Kristuksen sana." (Room. 10:17)

Evankeliumi opettaa meitä olemaan kuin Maria. Hän kuunteli Jeesuksen opetusta. Hän siis ymmärsi syvällisesti asioiden tärkeysjärjestyksestä. Millainen on elämäsi tärkeysjärjestys? Onko Jumalan tunteminen tärkein asia?

Jeesuksen sanat ja läsnäolo herätti luottamusta. Usko syntyi ja vahvistui. Näin Maria Jeesuksen mukaan "valitsi" hyvän osan. Kertomus antaa myös mallin hengellisen elämän

rytmille. Jo Luther opetti, että Jeesus on meille ensin lahja, ja vasta sitten esimerkki. Hänessä on pelastus, joka on sinulle lahjoitettu pyhässä kasteessa.

Siinä sinut kutsuttiin kristityksi, ja puettiin valkoiseen vaatteeseen eli Kristuksen puhtauteen. Ajatus on sama kuin ylläni olevassa albassa. Tämän lahjan saat omistaa katsomalla Jeesukseen, turvautuen häneen. Uskon kautta taivaalliset aarteet ovat sinun. Tässä ja ikuisuudessa.

Ehkä sydämessäsi ikävöit hiljaisesti Kristuksen luokse. Ikävöintikin on uskoa. Asiasi ovat hyvin! Kristus on aina ensin lahja uskolle, ja vasta sitten esimerkki rakkaudelle. Oikea järjestys on kaikki kaikessa. Katekismus opettaa: "Usko Kristukseen siirtää meidät Saatanan kahleista Jumalan valtakunnan vapauteen." (Kpl 15)

Kun ihminen on vakuuttunut taivaspaikasta herää myös halua elää Jumalan tahdon mukaan. Eli Kristuksen rakkauden esimerkin mukaan. Kilvoitella. Mutta meidän rakkautemme on aina vajavaista ja epätäydellistä. Siksi tarvitsemme jatkuvasti Jeesuksen puhtautta syntiemme peitoksi Jumalan pyhyiden edessä.

Kun ensin olemme kuin Maria, voimme sen jälkeen katsoa Martan toimeliasta esimerkkiä. Jos muutamme oikean järjestyksen asettamalla Kristuksen esimerkin edelle, ja lahjan oikean toiminnan palkinnoksi, uskonelämä menee sekaisin. Pahasti. Monille on käynyt valitettavasti näin.

Silloin Kristuksesta tulee lopulta Mooses. Käskyjen tiukka vaatija. Mutta laki ei synnytä uskoa vaan näyttää peilin tavoin syntimme. Yksin laki ajaa ahdistukseen. Silti laki on ja pysyy. Sen tehtävä on ajaa ihminen Parantajan luokse. Häneltä saamme hengellisesti terveeksi tekevää armohoitoa.

Itsellään reformaattorilla oli ensin järjestys väärä. Siksi hän olikin suunnattoman tuskainen kilvoittelija. Laki näytti vain synnit. Kristuksen lahjaksi saatava puhtaus oli hukassa, koska hän oli saanut huonoa opetusta uskonasioista. Mutta uskonpuhdistajalle kirkastui myöhemmin Kristuksen sovitusteko, ja lahjaksi saatava kelvollisuus Pyhän edessä.

Uskonelämän perusrytmi on tämä: 1) Jumalan laki vaatimuksineen paljastaa syntimme ja pitää yllä tietoisuutta Jumalan pyhyydestä. 2) Kristuksen armo tuo sinulle pelastuksen vastaanotettavaksi. 3) Pelastuneessa Pyhä Henki synnyttää rakkautta lähimmäisiä kohtaan. Katekismuksessakin on ensin laki eli 10 käskyä.

Vasta sen jälkeen on uskontunnustus, joka onkin syvimmältään kertomus Jumalan pelastusteoista sinun edestäsi. Eli lahjaa. Uskontunnustus kertoo, että Jumalan on sinut luonut, lunastanut ja pyhittänyt. Martta oli lain tiellä, mutta Maria otti uskossa vastaan Kristuksen armon. Sitten hänessä alkoi syntyä rakkautta. Hyväksy sinäkin, että Sinut on hyväksytty. Kyllä on!

Lopuksi.

Ajattele Jeesusta ensisijaisesti lahjana. Sitten toissijaisesti ajattele häntä rakkauden esimerkkinä. Tänään on sadonkorjuun kiitospäivä. Maanviljelijät tietävät kipeästikin miten riippuvaista kasvu on säätiloista. Hengellisen elämän synty ja kasvu on riippuvaista Jumalasta.

Piispa Eino Sormunen, jonka vanhemmat olivat maanviljelijöitä opetti: "Sana pysyy - muuta muuttumatonta, ihmisistä riippumatonta totuutta ei ole. Risti seisoo - sovitus on kerta kaikkiaan tapahtunut, riittävä ja varma. Armo riittää, kenenkään ei tarvitse hukkoa synteihinsä."

Muista aina: Sana pysyy. Risti seisoo. Armo riittää.

- Pauli Selkee -